

De paradox van de beste bedoelingen

1. Motivatie maakt plaats voor discipline

Vaak is motivatie groot tot het moment van uitvoering. Zodra dat moment aanbreekt, ruimt het geplande idee voor wat op dat ogenblik leuker, makkelijker of aantrekkelijker is.

Wat wél werkt: **actie**.

Gewoon doen. Zin of geen zin.

Dat is **discipline** : de basis van resultaat.

Resultaat brengt daarna vanzelf motivatie.

Niet motivatie is de motor, maar discipline.

En die discipline vraagt één helder omkaderend doel: wat wil je bereiken?

1. **Motivatie**

2. **Actie**

3. **Resultaat**

1. **Discipline**

2. **Resultaat**

3. **Motivatie**

2. Een sterke piloot in de cockpit

In organisaties vervult een leidinggevende drie rollen: priester, muzikant en piloot.

- De **priester** begeleidt en waakt over psychologische veiligheid.
- De **muzikant** zorgt voor sfeer, verbondenheid en energie.
- De **piloot** geeft richting, neemt beslissingen en realiseert resultaten.

De voorbije jaren lag de focus vooral op priester en muzikant. Het evenwicht is daardoor zoekgeraakt.

Het is tijd dat de piloot opnieuw plaatsneemt in de cockpit: richting geeft, verwachtingen benoemt en resultaten vraagt.

3. Het gebroken raam

Verval begint niet met grote fouten, maar met kleine afwijkingen die niemand corrigeert. Wat uitzonderlijk was, wordt normaal; de lat zakt ongemerkt.

In leiderschap zie je dat wanneer verantwoordelijkheid wordt toegedekt, in teams wanneer "goed genoeg" de norm wordt, en in sales wanneer slordigheid wordt getolereerd.

Leiderschap zit daarom niet in grote gebaren, maar in kleine correcties: het managen van het eerste gebroken raam en het weigeren om middelmatigheid te normaliseren.